

Հեռու ես անհաս, իմ լուսե երագ

Հեռու ես անհաս, իմ լուսե երագ,
Բայց քեզ է սիրտըս փայփայում թաքուն,
Փոված է լույսըդ շուրջըս և վրաս,
Անհուն աշխարհում և իմ հեզ հոգում:

Քո հեռու երկրի ուղին չըզիտեմ.—
Գուցե ես ինքրս ստեղծել եմ քեզ,
Աստվածացրել եմ, որ քեզ աղոթեմ,
Հրրամայել եմ, որ վրաս իշխես:

Եվ քաղցր է լինել քո կամքի գերին,
Քո չարությունը բարիք համարել —
Կրծքաբաց ելնել ընդդեմ քո սրին
Եվ այդ մահաբեր ձեռքը համբուրել...

Վահան Տերյան